

אמרי שפר "דסח"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

"אדם לעמל יולד". אם האדם הולך לעשות משהו מעצמו, אז הוא צריך לעבוד על זה קשה מאוד. אם הוא הולך להפוך את עצמו למשהו, הוא צריך לקחת את כל המתנות הנפלאות שהעניק לו הא-ל, ולחשל מהם אישיות רוחנית וטובה. השם "אדם" מבטא אם כן את הפוטנציאל חסר הגבולות, שנדרשת עבודה רבה על מנת לבטא אותו.

אומר הזוהר הקדוש : חג הסוכות הוא חסד גדול שהקב"ה עשה עימנו. האדם אינו יודע מה נגזר עליו בדין, והלא ייתכן שהתחייב גלות. מה עשה הקב"ה? ברוב רחמיו וחסדיו המיר לנו את גזר הדין של הגלות ביציאה מביתנו וישיבה בסוכה במשך שבעה ימים. יחסית לגלות אמיתית, ה"צא מדירת קבע ושב בדירת עראי" הוא גלות של חסד ורחמים.

אין זה משנה כמה קשים נראים החיים. תמיד יש משהו שאתם יכולים לעשות ולהצליח בו.

אל נא תפתח את פיה, אם אינך יכול לשפר את הדממה.

אם אינך יכול לעשות דברים גדולים, עשה דברים קטנים בצורה גדולה.

אם ביקש מחילה מחבירו ואמר שהוא מוחל ויודע שבלבו עדיין לא מחל נחלקו הפוסקים בדינו, ו"א דאינו מועיל דאע"פ דברים שבלב אינם דברים זה דוקא בדברים שעיקרם בפה, משא"כ במחילה שעיקרה בלב לא שייך דין זה (שו"ת רע"א סי' כ"ג ד"ה מ"ש מעכ"ת, חוט שני יוכ"פ בשם החזו"א) ו"א שגם לענין זה קיי"ל דדברים שבלב אינם דברים (זכרון אבן ציון עמ' תקמ"ב בשם הגרש"ז מקלם וגליוני הש"ס קידושין מ"ט ע"ב).

אם יודעים מין העובר ע"י אולטרה סאונד, נחלקו הפוסקים אם אפשר לסמוך ע"ז לגבי כפרות ולא להצטרך לקחת ג' עופות, ו"א דאפשר לסמוך ע"ז (מו"ר בשו"ת קנה בשם ח"ב סי' כ'), ו"א דא"א לסמוך ע"ז דלפעמים טועים (בעל מנח"י שם בהג"ה).

אם יש ברצונך שיכבדו אותך, אתה חייב לכבד את עצמך.

"אמן יהא שמיה רבא" בגימטרייה, עם הכולל - 1344. וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך" בגימטרייה - 1344. כל המכוון באמירת "אמן יהא שמיה רבא", זוכה גם באמצע השנה להיכתב לחיים טובים ולשפע ברכה, ויזכה לסייעתא דשמיא עצומה.

אם עשה כפרות ונמצא העוף טרפה, אין צריך לקיים מנהג כפרות עוד הפעם שהרי כבר נעשה הכפרה כי עיקר הכפרה ע"י שנותן תמורת הכפרה לעניים (א"א בוטשאטש מהוד"ת ס"א).

אמר הרה"ק רבי שלמה לייב מלענטשנא: ריבוננו של עולם, אם חס ושלום יזדמן ליהודי שהתפילין שלו יפלו לארץ, תיכף ומיד ירים אותם ויחבקם וינשקם, ויתענה או יתן צדקה על בזיון התפילין. והנה בתפילין שלך רבוננו של עולם כתוב "מי כעמך ישראל גוי אחד" והם מונחים עתה בבזיון, וכל אומה ולשון רומסים ומבזים אותה, ואין מי שירחם עליהם להרים אותה מאשפות? זה מה שאומרים בהושענות הושענא למען פארוך, התפילין נקראים פאר - עשה נא שהתפילין שלך לא יהיו מונחים בבזיון. (תולדות אדם)

אנו רגילים להתייחס לביטוי 'חוזרים בתשובה' כאילו מדובר על קבוצה קטנה, או צדדית, בעוד שה'זרם המרכזי' הם 'רגילים'. אולם האמת הפוכה: רוב הציבור הם 'חוזרים בתשובה', ורק מיעוטם הם 'צדיקים גמורים'.

בפתיחת "אבן העזר": "כוונת הבריאה באדם כדי לפרות ולרבות". תכלית בריאת האדם היא הולדתם של בני אדם אחרים. (רבי יעקב בעל הטורים)

בתקיעת שופר החיוב הוא השמיעה, ובקריאת המגילה החיוב הוא הקריאה.

בבריסק היה נהוג שהמקום של הש"ץ היה נמוך כטפח משאר בית הכנסת (כמנהג המובא במג"א, עי' משנ"ב סי' צ' סק"ה). והבימה היתה תמיד גבוהה. היום לא מגביהים את הבימה לפי שתופס שטח גדול, ובחול"ל בד"כ היו בתי הכנסת גדולים מאד, ויכלו לעשות כן.

ביום שמחת תורה התירו חכמים ריקוד ומחיאת כפיים לכבוד התורה. (ילקוט יוסף ס' ש לט, חזון עובדיה שבת ה' עמ' ער) וכל המרבה לשמוח בשמחת תורה הרי זה משובח.

במשנה סוכה (כז, א): רבי אליעזר אומר: ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה, אחת ביום ואחת בלילה. וחכמים אומרים: אין לדבר קצבה, חוץ מלילי יום טוב ראשון של חג בלבד. ובגמרא. מאי טעמא דרבי אליעזר, תשבו כעין תדורו, מה דירה, אחת ביום ואחת בלילה. אף סוכה, אחת ביום ואחת בלילה. ורבנן: כדירה, מה דירה, אי בעי אכיל אי בעי לא אכיל. אף סוכה נמי, אי בעי אכיל אי בעי לא אכיל. אי הכי, אפילו לילי יום טוב ראשון נמי.

בסוכות אנו מגלים, שהשמחה אינה תלויה ב-להשיג, אלא תלויה ב-להיות. (הרבנית ציפורה הלר)

בספר תיקוני הזוהר מובא: שהשמחה של האדם תלויה אך ורק במחשבתו, שהרי אותיות 'בשמחה' הם אותם אותיות של ב-'מחשבה'. ונזכה להיות בחג בכל רגע בשמחה, ובכך נהיה שמחים במשך כל השנה כולה.

דרש מהר"י סג"ל, מיד לאחר יום כפור יעסוק כל אדם לעשות סוכתו, משום שנשלמו ימי תשובה, ויום ראשון שנכנס לחטא ח"ו יקדים את עצמו לאתחולי במצווה כדי לקיים ילכו מחיל אל חיל. וכן העיד שפעם אחת חל יום כיפור ביום חמישי, ולמחרתו בער"ש איקלע מהר"י סג"ל לעיר של מהר"מ סג"ל, ומצאו שהיה עוסק בסוכתו והיה מתקנה מכל וכל. ולא רצה להאזין אל מהר"י סג"ל ואל שאר עם שבאו לדון לפניו, ואמר הואיל ואתא מצוה לידך לא תחמץ (מנהגי מהר"ל - הל' סוכות סק"א).